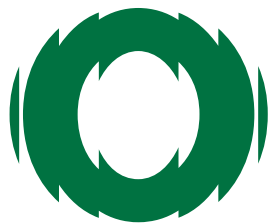

OPERA BALLET
VLAANDEREN

LIBERTANGO

gedanst kamerconcert

OPERABALLET.BE

SEIZOEN 2020-2021
ARTISTIEK DIRECTEUR
JAN VANDENHOUWE

Ensemble Libertad en dansers
Opera Ballet Vlaanderen

ENSEMBLE LIBERTAD

Ann Vancoillie, viool
Sigrid Vandenbogaerde, cello
Vincent Bruyninckx, piano
Dick Van der Harst, bandoneon

CHOREOGRAFIE

Nancy Osbaldeston

DANSERS OPERA BALLET VLAANDEREN

Brent Daneels, Lara Fransen, Mikio
Kato, Gary Lecoutre, Philippe Lens, Ruka
Nakagawa, Nancy Osbaldeston, James
Waddell

LIVE ONLINE

VANUIT OPERAANTWERPEN

vr 08.01.2021 om 20:00u

hoofdpartner mediapartners De Standaard

v.u.: Jan Raes, Opera Ballet Vlaanderen vzw
Van Ertbornstraat 8, 2018 Antwerpen

ASTOR PIAZZOLLA (1921-1992)

Cuatro Estaciones Porteñas
(Vier seizoenen)
voor klaviertrio
arr. José Bragato

1. Primavera Porteña (lente)
zonder dans

3. Otoño Porteño (herfst)
dansers: Mikio Kato, Ruka Nakagawa

4. Invierno Porteño (winter)
dansers: Nancy Osbaldeston, James Waddell

Fuga y misterio
voor klaviertrio en bandoneon
arr. Guillermo Anad
danser: Gary Lecoutre

Novitango
voor klaviertrio
arr. Guillermo Anad
*dansers: Brent Daneels, Mikio Kato, Philippe
Lens*

Lunfardo
voor klaviertrio en bandoneon
arr. Guillermo Anad
*dansers: Lara Fransen, Ruka Nakagawa,
Nancy Osbaldeston*

Michelangelo 70
voor klaviertrio en bandoneon
arr. Guillermo Anad
dansers: Brent Daneels, Lara Fransen

Resurrección del Ángel
voor klaviertrio en bandoneon
arr. Guillermo Anad
dansers: Nancy Osbaldeston, James Waddell

Libertango
voor klaviertrio en bandoneon
arr. Ann Vancoillie
*dansers: Brent Daneels, Lara Fransen, Mikio
Kato, Gary Lecoutre, Philippe Lens, Ruka
Nakagawa, Nancy Osbaldeston, James Waddell*

Muziek en dans gaan hand in hand tijdens dit
gedanste concert rond het oeuvre van Astor
Piazzolla.

Met *Libertango* creëerde de Argentijnse
componist een van zijn grote meesterwerken
en daar stelde Opera Ballet Vlaanderen
een sprankelend dansconcert rond samen.
Libertango staat symbool voor Piazzolla's
breuk met de traditionele tangomuziek en de
vrijheden die de *Tango nuevo* in zich draagt.
Deze vernieuwende stijl is ondertussen
synoniem geworden met de Argentijnse
grootmeester en kenmerkt zich door de
talrijke invloeden uit jazz en de klassieke
tradities.

Tango, jazz, klassiek...: al deze elementen en
meer inspireerden ook onze Britse principal
danser Nancy Osbaldeston, die het werk van
Piazzolla choreografeerde. Zij en de zeven
andere dansers uit het gezelschap blazen
samen met de muzikanten van het Ensemble
Libertad het uitbundige en doorvoelde werk
van Piazzolla nieuw leven in. *Libertango*
staat garant voor een wervelende avond
vol virtuositeit, passie en een vleugje
melancholie.

In 2021 wordt wereldwijd de 100e
verjaardag van Astor Piazzolla gevierd.
Met dit kamerconcert brengt Opera
Ballet Vlaanderen een hommage aan de
grootmeester van de *Tango nuevo*.

‘ONZE PASSIE IS EINDELOOS’

Libertango was aanvankelijk geconcipieerd als een kamerconcert, maar violist Ann Vancoillie en choreograaf en danser Nancy Osbaldeston grepen hun kans om er een gedanst concert van te maken dat volop inzet op verbeelding, virtuositeit en passie. ‘Wat er ook gebeurt, je hebt altijd nog de rijkdom van je fantasie. Die kracht zit in ieder van ons.’

Ann Vancoillie: Mijn passie voor de tango werd aanvankelijk gevoed door een liefde voor improvisatie en voor het combineren van muzikale stijlen. Een achttal jaar geleden begon ik de wereld van de Latijns-Amerikaanse muziek te verkennen. Ook werd ik begeesterd door de jazz, ik ging die zelfs studeren in New York en Brussel. Dat combineer ik nu al een tijd met mijn leven als klassiek violist in het orkest van Opera Ballet Vlaanderen.

Nancy Osbaldeston: Ik had geen directe band met de tango zelf, maar voelde me wel sterk aangetrokken tot verwante Spaanse invloeden, die ik trouwens in de twee eerste solo’s die ik maakte voor mezelf verwerkte. Toen Ann me de muziek van Piazzolla stuurde om op te choreograferen, viel me dat erg makkelijk omdat het echt dansmuziek is. De muziek maakt dat je wil bewegen. Uiteindelijk choreografeerde ik bijna de hele avond, enkel de eerste twee nummers blijven concertant.

Libertad is een muzikaal tango-ensemble dat jij hebt opgericht, Ann. De beroemde en te ontdekken stukken van Piazzolla werden

bewerkt voor een band van drie tot vier instrumenten. Hoe ging dat in z’n werk?

Ann: Toen ik muzikant en arrangeur Guillermo Anad via facebook ontmoette tijdens de eerste lockdown, vroeg ik hem de arrangementen te creëren voor een aantal werken die we zouden spelen. Hij liet ook ruimte voor improvisatie, wat het eens zo boeiend maakt voor ons als muzikanten. Voor het slotstuk *Libertango* schreef ik zelf het arrangement en ik voegde een jazz-intro toe, zodat je niet direct weet wanneer het eigenlijke stuk begint. Zo blijft het verrassend voor de luisteraar.

Je koos voor je band voor viool, cello, piano en ook bandoneon, Astor Piazzolla’s favoriete instrument.

Ann: Dick Van der Harst, onze bandoneonspeler, ontmoette Piazzolla in Amsterdam toen ze samen aan een opname werkten. Daar ontdekte Dick de bandoneon. Hij groeide uit tot een van de meest begaafde spelers van ons land. De bandoneon is zo’n bijzonder instrument. Hij lijkt een beetje op een kleine accordeon maar heeft een volledig andere sound. De klank straalt een enorme melancholie uit en raakt op een hele direct wijze je ziel.

In een vaak aangehaalde quote van Piazzolla zegt hij dat tango voor de oren gemaakt is en niet voor de voeten, wat in contradictie lijkt met de opzet van dit gedanst concert.

Ann: (*lacht*) Piazzolla wilde vooral een nieuwe stijl ontwikkelen vanuit de tango-

traditie met invloeden van de klassieke tradities en de jazz. Hij noemde het de *Tango nuevo*, een nieuwe tango. Hij vond dat dit rijke muzikale genre een grotere complexiteit kon hebben.

Nancy: Net die verschillende invloeden zijn fantastisch om ook in de choreografie te verwerken. Je ziet bij de dansers de dans ontstaan vanuit de klassieke techniek en ik wilde onderzoeken hoe ver ik kon gaan om die in andere richtingen te drijven. Waar ik bijvoorbeeld enorm van hou is de danser op pointes zo uit balans te brengen dat de heup en de voeten zo ver mogelijk van elkaar verwijderd zijn. Dat idee gebruik ik bijvoorbeeld in de duetten waarin ik tegelijk naar herkenbare tangobewegingen verwijs.

De avond was aanvankelijk geconcipieerd als een louter muzikale avond, een kamerconcert, maar het lag zo voor de hand om er dans bij te brengen. Wat dacht je, Nancy, toen je de vraag kreeg om aan dit project mee te werken?

Nancy: Ik was heel erg blij! We konden door de maatregelen om de pandemie tegen te houden zo weinig doen. Er werd weliswaar gewerkt aan *Choreolab*, de laatste voorstelling van Ballet Vlaanderen, maar een aantal dansers was daar niet bij betrokken. Samen vormden we een fijne bende om *Libertango* te creëren. Toen ik de muziek hoorde en vooral ook na een eerste gesprek met Ann, waarin ze zo open stond voor alle ideeën, voelde ik me enorm geïnspireerd.

Ann: We hebben een erg gelijkaardige manier van denken. We willen allebei eer-

der gemaakte keuzes telkens opnieuw in vraag stellen, verder bouwen, verder verfijnen. We kwamen verschillende keren samen om met de dansers de uiteindelijke klank te bepalen.

Nancy: Het mooiste van deze hele ervaring was om op deze heel directe wijze samen te werken met mijn collega's van het orkest, die ik al lang ken. Dat streven naar perfectie delen we. Onze passie is eindeloos. Dat is onze natuur als kunstenaars.

Hoe ging je te werk bij het creëren van de choreografie?

Nancy: Ik ken de andere dansers goed en ik kon vrij snel de verschillende muziekstukken toewijzen. We moesten binnen de coronamaatregelen werken, dus enkel met solo's en duetten met dansers die sowieso een koppel vormen in hun persoonlijke leven. Zo zag ik meteen een intens duet voor me met Brent en Lara, toen ik de vurige muziek van *Michelangelo* hoorde. Ik hou ervan echt op de muziek te choreografen. Soms heel letterlijk noot per noot zoals in Gary's komische solo, maar nog liever verhoud ik me iets speelser tot de partituur door de dansers *offbeat* te laten bewegen, als ware het een dialoog met de klanken uit het ensemble. Zo zet ik de lichamen van de dansers ook in als instrumenten. Al heb ik de tango nooit geleerd, toch kon ik hier en daar een kleine verwijzing naar enkele typische bewegingen echt niet laten.

Ann: Het is fijn om een andere kijk te geven op deze muziek. Piazzolla's *Vier seizoenen* bijvoorbeeld kan je ook niet

echt een tango noemen. In dit stuk wilde hij aantonen dat hij ook een klassiek componist was. De vrijheid in de dans weerspiegelt zo de vrijheid in de muziek.

Nancy: Voor mij zijn er geen directe verwijzingen naar de huidige pandemie, maar deze avond geeft de mogelijkheid om eventjes te ontsnappen.

Ann: Wat er ook gebeurt in het leven, je hebt altijd nog jezelf en de rijkdom van je verbeelding om in weg te dromen. Die kracht zit in ieder van ons. Het is de vreugde die hiermee gepaard gaat, die we willen aanspreken.

opgetekend door Koen Bollen

BIOGRAFIEËN

ENSEMBLE LIBERTAD

De liefde voor Latijns-Amerikaanse muziek, de 'nieuwe tango' zoals Astor Piazzolla het uitdrukt, de improvisatie en ritmiek brachten de muzikanten van dit ensemble samen. Ze hebben een andere muzikale achtergrond maar zijn alle vier geïnteresseerd in het actief uitvoeren van diverse stijlen, waarbij ze de grenzen van de cross-over samen oversteken. Hun samenwerking ontwikkelde zich tot een boeiende wijze van uitvoeren inclusief improvisaties. Guillermo Anad, een bevriend Argentijns componist, schreef zijn doctoraat over Piazzolla en arrangeerde vijf van zijn werken voor het ensemble. Ann Vancoillie arrangeerde eveneens een werk van Piazzolla, *Libertango*. Ook de *Cuatro Estaciones Porteñas* van Piazzolla voor pianotrio staan op het repertoire.

NANCY OSBALDESTON

Nancy Osbaldeston begon haar carrière bij English National Ballet. Daar promoveerde ze al snel tot First Artist, won ze de Emerging Dancer Award en ontving ze een nominatie voor een Critics Circle Award. Nu danst ze als principal bij Opera Ballet Vlaanderen en als gast bij het Bayerisches Staatsballet München. Ze danste rollen zoals Aegina in Grigorovits' *Spartacus*, de titelrol in Akram Khans *Giselle*, Lead Couple in Balanchine's *Rubies* en Marie in John Neumeiers *Notenkraker*. Ze vertolkte onder meer werken van Pina Bausch, William Forsythe, Ohad Naharin, Jiří Kylián, Johan Inger en Alexander Ekman. Ze danste in tal van creaties van choreografen zoals Sidi Larbi Cherkaoui, Itzik Galili, Jeroen Verbruggen en Juliano Nunes.

Als choreografe creëerde ze vier werken voor *Choreolab* bij Opera Ballet Vlaanderen: het duet *Phase*, een clownstuk *Entr'Actre*, een solo *Toccata* die ook werd uitgevoerd als onderdeel van ENB's Emerging dancer competition 2018 en vorig jaar *Cake or Death* voor het Junior Ballet Antwerpen. In februari 2020 danste ze haar derde eigen choreografie, de solo *Edith* in Japan als onderdeel van *Alina Cojocaru's Dream Project*. Haar eerste werk was in 2012 toen ze voor zichzelf *Sway* creëerde om deel te nemen aan ENB's Emerging dancer competition en in 2014 een andere genaamd *Syke*.

We verwelkomen je graag terug
bij onze volgende live streaming:

EINDELIJK 2021

een feestelijk concert om 2020 snel te vergeten
live vanuit Opera Gent
op 23 januari